

Zápis z 1. jednání Výboru pro krajinu, vodu a biodiverzitu RVUR

středa 12. 11. 2014, 10:00-15:00, Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, Praha

Přítomné členky a členové: Jiří Bendl, Vladimír Dolejský, Jan Dušek, Josef Fanta, Jakub Hruška, Jiří Klápště, Karel Kříž, Věra Kučová, Martina Pásková, Josef Rydlo, Alena Salašová, Klára Salzmann, Tomáš Sklenář, Petr Sklenička, Jiří Stonawski, Martin Stránský, Bořivoj Šarapatka, Karel Vrána, Václav Zámečník

Zástupci členů: Jiří Mach (MŽP) zastupující Veroniku Vilímkovou, Evžen Zavadil (MŽP) zastupující Josefa Nistlera, Mgr. Ing. Petr Lepeška (MMR),

Hosté: Pavel Šremer (Společnost pro trvale udržitelný život, člen Výboru pro strategické řízení),

Omluveni: Pavel Kindlmann, Josef Nistler, Vladimír Špidla, Veronika Vilímková.

Průběh jednání:

1) Zahájení činnosti výboru a představení členů výboru

Náměstek ministra životního prostředí Vladimír Dolejský – předseda výboru zahájil a řídil 1. jednání Výboru pro krajinu, vodu a biodiverzitu. Členové výboru se vzájemně představili včetně stručného zaměření.

Jiří Bendl, tajemník výboru podal informaci o obnovení činnosti Rady vlády pro udržitelný rozvoj. Agenda se přesunula z MŽP na Úřad vlády. Změnou politické situace získalo téma udržitelného rozvoje větší pozornost. 4. 9. 2014 se konalo zasedání RVUR za osobní účasti premiéra. Bylo ustanoveno 8 výborů: 1. Socioekonomický, 2. Pro strategické řízení a analýza nástrojů, 3. Pro krajinu, vodu a biodiverzitu, 4. Pro udržitelnou energetiku, 5. Pro udržitelné municipality, 6. Pro udržitelnou dopravu, 7. Pro koordinaci pozic ČR, 8. Pro vzdělávání k udržitelnému rozvoji.

Členové výboru byli pozváni na Fórum udržitelného rozvoje na pátek 28. 11. 2014 do Lichtenštejnského paláce. Bude zde možnost komunikovat témata udržitelného rozvoje vládě i médiím za účasti premiéra a Simona Upton z OECD i témata mezi výbory.

Vladimír Dolejský – výbor nabízí možnost další blízké spolupráce s mezirezortními skupinami. Členky a členové by měli pomoci ministerským úředníkům formulovat, co stále chybí, vyjádřit se k existujícím materiálům a dokumentům.

Klíč k nominaci do výboru: snaha o vyváženost – nevládní organizace, akademická obec (6 univerzit), zástupce státního podniku, zástupci ministerstev.

Role tajemníka je též komunikace s ostatními výbory, aby docházelo k patřičnému propojení témat.

2) Pracovní skupiny výboru a záznam diskuse k jejich zaměření

Tři pracovní skupiny podle tří témat: Krajina/Voda/Biodiverzita.

Jiří Klápště, k tématu krajina – výbor je široce zaměřen, neměl by se věnovat jen Evropské úmluvě o krajině. Témata jsou velice široká. Členové výboru by měli vytvořit analýzu toho, co je vytvořeno, naplněno, co je zadáno jako strategie a úkoly. Je třeba formulovat ambice integrovaného přístupu. Pokus o revizi úkolů ve vztahu krajině – vybrání těch, ve kterých je třeba pokračovat, některé jsou překonané. Výzva ke spolupráci mezi lidmi z praxe a ministerstvem.

Skupina voda v krajině: Nástiny témat – zadržení vody v krajině, bezkonfliktní používání niv, snížení povodňových rizik, vodní zdroje.

Vladimír Dolejský: členové výboru nebudou žádání o texty, to mají na starosti ministerští úředníci, členové budou žádání o konzultace a oponentury.

Pracovní skupina biodiverzita: Členové výboru budou požádání o vyjádření se k aktualizaci Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR pro období 2015 – 2025. Bude možné zasílat připomínky k jednotlivým fázím aktualizace Strategie.

Věra Kučová: česká krajina nemá jen přírodní, ale i kulturní charakteristiky. Ochrana kulturního rázu krajiny v posledních letech zaostává za ochranou přírody. Máme množství paměťových institucí, ale kromě zákona č. 114/1992 Sb., žádná nemá krajinu v názvu svých právních předpisů – dlouhodobě je třeba vyvažovat mezi přírodními a kulturními památkami. I kulturní dědictví je potřebné nahlížet jsou neobnovitelné zdroje bohatství a přitom jsou mnohé nevratně ničeny. Udržitelnost je i o kulturním dědictví a i takto vnímám úkol tohoto Výboru.

Klára Salzmann: chybí některé základní legislativní opatření. Ochrana kulturní krajiny není vůbec podchycena. Legislativa o bezkonfliktním užívání niv, také chybí. Zelená infrastruktura – přináší model, jak vytvořit základní funkční síť, která by pomohla stabilizovat krajinu.

Téma: Revize stavu úmluvy o krajině

Evropská úmluva má výročí 10 let od přejetí v České republice. Z mnoha stran zaznívá kritika na to, kam se ubírá, resp. že není implementována. Úmluvě by měla být přisouzena větší váha.

Bez detailní mezirezortní spolupráce MMR, MŠMT, MZe, MD, MPO, ... V minulých letech byla spolupráce na nízké úrovni. Na vině bylo i MŽP, vystupovalo příliš nepružně. V posledních měsících se spolupráce zlepšila, proces je nastartován.

Zásadní bod – Evropská úmluva se dostala do filosofie stavebního zákona, zejména do jeho § 18, ale v praxi se to dostatečně neprojevuje.

Jak efektivně se zásady úmluvy prosazují? Slabé místo, jejich implementace je slabá. Nástroje jsou nedostatečně metodicky ukotveny. Je třeba definovat podmínky jejich užití. Do té doby se práce na úmluvě nepohne.

Není třeba rozpitvávat jednotlivé úkoly vázané na evropskou úmluvu. Je třeba diskuze a zpětné vazby.

Nástroje jsou, jen je třeba říct, proč nefungují.

1. 12. 2014 Se bude konat mezirezortní komise k úmluvě. Záhy v novém roce bude konference o úmluvě.

Alena Salašová: Jakým způsobem je ukotvena legislativní ochrana krajiny, jakým způsobem se bude krajina dostávat do vzdělávání, jak je vedena správa krajiny, širší spolupráce.

Tomáš Sklenář: nepřekonatelné hranice mezi rezorty – největší problém pro územní plánování, které by mělo mít komplexnost a nadresortní řešení. Největší slabina je řešení krajiny. Řešení financí – v tuto chvíli je takřka dojednáno, že by na studie územního plánování byly použity evropské fondy. Mělo by to být na dvou úrovních. Snaha pokrýt republiku, peníze by na to měly stačit. Problém – je to do roku 2020, 85% hradí EU, ale 15% musí hradit starosta obce s rozšířenou působností. Ten to ale může odmítnout s tím, že má pod sebou více obcí, proč by to měl hradit jen ze svého rozpočtu. Není v možnostech není, doplácet oněch 15%.

Ústav územního rozvoje by mohl být zapojen do pomoci s žádostmi o fondy. Mnoho obcí nepodá žádost jen kvůli obavám z administrativní zátěže.

Doprava – značný problém, chce přijímat svá rozhodnutí nehledě na ostatní rezorty.

Peníze z EU budou od března dalšího roku do roku 2020. Otázka je, jestli jsme na to připraveni, jestli bude dost týmů.

Martina Pásková: Pár poznámek k výzkumu v krajině – nakolik se bude čerpat z mezinárodní úrovně? Jak bude využitelné financování na operační program? Jaké další zdroje na realizace budou k dispozici? Jak zefektivnit nástroje na plnění operačního programu – je třeba je harmonizovat. Aby mohly být harmonizovány, je třeba dospět k nějaké vizi o krajině, ta by měla být dlouhodobá, alespoň na 30 let dopředu. Evropská úmluvě – ke krajině se nemají věnovat jen odborníci, ale mají do toho být zataženi i lidé. Největší slabina u nás je chybějící filosofie, je třeba vtáhnout člověka, občanskou zodpovědnou společnost – aby byla zodpovědná, informovaná. Je třeba se zaměřit na to, jak takové věci budovat. Dlouhá léta jsme se věnovali strategickému plánování krajiny, je ale třeba, vize, představy krajiny, jak lidé v místě chtějí, aby vypadala.

Vladimír Dolejský – osvěta a výchova bude určitě jednou z náplní práce.

Jiří Klápště – zapojení veřejnosti v tuto chvíli může probíhat přes volené zástupce do samosprávy. Operační program – dokument je ve fázi finalizace zpracování připomínek. Do 17. listopadu by měl být odeslán do Bruselu. Tak, aby mohl operační program životního prostředí odstartovat v průběhu března, dubna 2015. Jako jeden z prvních.

System sídelní zeleně – koncepční materiál, který by měl zajišťovat přístup k sídelní zeleni – každý, kdo chce žádat peníze, musí mít zpracován systematický materiál, potom dostane prostředky z OP.

Martin Stránský: Je třeba se zastavit a začít přemýšlet o základních tématech. V ČR panuje matení pojmů – co je vlastně krajina. Pro každého znamená něco jiného. Je třeba si představy vyjasnit. Většina návrhů jde ze shora, sklon k technokratickému řešení, chybí zájem občanů. Je třeba aktivovat ostrůvky pozitivní deviace. Krajina je vnímána technicky, chybí vnímání krajiny jako prostoru pro život lidí v místě i budoucích generací.

Je třeba aktivovat participaci lidí v místě. V aplikaci principů úmluvy je jedním z nejlepších příkladů Katalánsko. (Dánsko, Švédsko, Německo spoustu věcí dělají po svém.) Katalánsko 68% HDP získává z krajiny. Proto takový zájem o ni. Chybou výboru je, že zde chybí zástupce ministerstva financí.

Josef Rydlo – vztah lidí ke krajině je otázka hodnot a postojů. Vzdělávání k udržitelnému rozvoji se vůbec neřeší mezirezortně, jsou to mnohdy formální vzdělávací problémy.

Ovlivňovat starší generaci nemá takový vliv, je třeba působit na školní děti. Možná i předškolní děti. Výzva proti formalismu.

Bořivoj Šarapatka – vzdělávání nefunguje mnohdy proto, že kantor na škole na to nemá ani hodinu úvazku a mnohdy ani žádnou odměnu. Kdyby se změnila požadavky a učitel by měl aspoň hodinu z úvazku, mohlo by se to zlepšit.

Josef Rydlo – na školách působí koordinátoři, kteří toto mohou dělat a odměna jim vzniká jako nároková složka.

Klára Salzamnn – Krajinářský plán je potřeba dělat v součinnosti mezi odbornou a laickou veřejností. Aby se tyto dvě veřejnosti mohly shodnout, potřebují společnou řeč.

Je třeba hledat způsob, jak propojit vědu a výzkum s praxí a hledat cesty, jak dostat vědu ven, najít aplikační formu. Základem je zase vzdělávání. Máme spoustu vědeckých ústavů, spoustu vědců, ale jejich práce není vidět venku.

V Evropě je mnoha ukázek dobré praxe, nemusíme všechno vymýšlet od začátku, stačí využívat osvědčené dobré příklady.

Josef Fanta: „Poprvé v moderní historii země se u jednoho stolu schází pár lidí, aby se zabývali krajinou. 33 let jsem žil v zemi, kde se krajinou zabývají a kde to má dobré výsledky. Ten přístup byl vyvolán tím, že dřívější zacházení s krajinou nebylo na té nejlepší úrovni, bylo by dobře, kdybychom se z takových příkladů poučili.“

Krajina má různé dimenze, pro každého nějaké jiné: Přírodní, ekologická –uživatelská, ekonomická – kulturní, historická, estetická dimenze. Tyto tři dimenze v krajině musíme vhodným způsobem koordinovat. Pokud jednu z dimenzí přeceníme, což se v současné době stává, zhortíme krajinu kolem nás.

Je to po 60 letech poprvé, kdy se taková parta lidí jako jsme my, pokouší překlenout propast mezi poznáním, vědeckými informacemi a politickým rozhodováním. Totalitní režim na něčem takovém neměl zájem. Pokračování této tendence se ještě zesílilo před 25 lety.

Liberální demokracie s neviditelnou rukou bez nějakých omezení má v krajině daleko horší důsledky, než měl totalitní režim.

Chceme tu situaci nějakým způsobem změnit. Máme v tom ale dost velký chaos. Abychom se vyhnuli chybám a různým zákrutám, které se kolem krajiny dějí, musíme mít naprosto jasno o tom, jak na to jít.“ Pan profesor přiložil i schéma modelu práce s krajinou, který předložil.

„Chaos v krajině překonáme jen racionálním řízením záležitostí, které se jí týkají. V diskuzi musíme rozlišovat – strategický management, normativní man., operační man. Tuto hierarchii musíme v naší diskuzi dodržovat, jinak dojde ke směšování a bude trvat, než se dostaneme ke konzistentnímu řízení záležitostí krajiny.

Strat. Man.: Vize krajiny – někteří feudálové v 18. století ji měli – Kuks, Lysá nad Labem.

Dnes ji nemáme – totalitní i posttotalitní režim, nám dávaly najevo, že krajina je tady od toho, aby nám vydělávala peníze. Do vize krajiny by se měly promítnout národní zájmy, mezinárodní smlouvy a závazky, závazky vyplývající z členství v EU (ty jsou tady už deset let a za to, co jsme s tím udělali, se musíme červenat).

Je třeba definovat národní strategické cíle s krajinou. Území ČR je velice variabilní, pro každé území, lokalitu budou jiné nároky. Je třeba zbavit se příšerné uniformity, kterou v krajině máme. Za to je zodpovědná politika, to nemůže dělat odborná veřejnost, ani úředníci. Doufám, že bude přerušena 60letá praxe, kdy se o to politika nezajímala.

Normativní man.: Opatření, nástroje, metody práce, struktury, organizace, státní správa. Státní správa se dnes snaží, nemyslím si, že úřednický aparát ministerstev a různých institucí by měl být neschopný, jsou tam lidé, kteří se snaží záležitost nějak uchopit. Co absolutně chybí je meziresortní koordinace, každý si jede po svém, přichází se svými návrhy, koordinace chybí. To bude jedna z nejdůležitějších věcí, se kterými se budeme muset v této zemi vypořádat. Máme přílišné množství předpisů – čím víc jich je, tím více roste chuť je obcházet. Dobře fungující stát se pozná podle toho, že má málo předpisů. Toho bychom měli docílit. Docílit meziresortní spolupráce, konsenzuálního rozhodování. Konflikty a kompromisy je něco jiného, než konsenzuální rozhodování. Patří zde i environmentální vzdělávání.

Normativní management má velice důležitou funkci – propojuje zbylé dvě kategorie mezi sebou.

Krajinné/územní plánování. Územní plánování má vůči krajině velký dluh.

Je třeba rozlišovat mezi příspěvky ke strategické činnosti, normativnímu managementu a operačním řešením. Jinak v tom bude chaos.

Vladimír Dolejský: Máme upřímný zájem, aby meziresortní spolupráce fungovala konstruktivně. Resortismus je zničující. Výbor by měl přispět k provázanosti a systematictější práci.

Věra Kučová: Doba je vážná, měli bychom si do opatření dát i krizový management, co je třeba a je možné udělat hned. Dokumenty, které mají potenciální dopady na krajinu, by měly být předmětem jednání výboru, má-li být skutečným poradním nástrojem vlády ČR. Na resortní připomínková řízení je obvykle velmi málo času, ne vždy se dostane do ruky všem,

kdo téma mohou posoudit. Legislativa, která se jakkoli může týkat krajiny, by měla být předkladatelem označena a včas, optimálně právě prostřednictvím tohoto Výboru být diskutována než půjde např. do Parlamentu.

Pavel Šramer: O něco podobného se pokouší výbor pro strategické řízení – legislativa má být hodnocena z hlediska možných dopadů na udržitelný rozvoj.

Martina Pásková: To, co přednesl pan profesor Fanta by se mělo do práce výboru promítnout. Uděláme-li opatření v jedné dimenzi, řekněme ekonomické, projeví se to i v ostatních dvou dimenzích. Je třeba aplikovat 3D vidění v krajině.

Je třeba vytvořit 3 až 4 základní scénáře vize krajiny, aby politici mohli vybírat.

Karel Vrána: Něco málo k vodě. Měli bychom akcentovat klimatickou změnu, protože už jsou oblasti, které jsou problémové a budou ještě problémovější. Problém sucha – sucho je dost velkým problémem. Jsou oblasti, kde jsou toky po většinu roky suché.

Bleskové povodně – taky závažná problematika.

Příprava studentů – je to tragédie, vodaři ubývají rok od roku, letos v ročníku 20 lidí, což je zoufale málo. Proč jich je tak málo? Protože chcete počítání, malování.

Přimlouval bych se za školení státní správy, mnohdy se státní správa nedovede fundovaně vyjádřit.

Hovoříme o meziresortní spolupráci, postrádám tady někoho z ministerstva zemědělství.

Vladimír Dolejský: nominanti MZe jsou zde dva. Od příštího zasedání bude ještě zastoupeno adekvátním zástupcem - ředitelem odboru.

Strategie přizpůsobení se klimatické změně

Existuje pracovní skupina „Voda, sucho“, pan náměstek je členem a o výstupech z této skupiny bude výbor informovat.

Jiří Klápště – zásadní je, aby se minimalizoval technokratický přístup ke krajině. Ze strany MŽP je snaha odklonit čistě technické směřování.

Jiří Bendl: Prosba, aby předsedové pracovních skupin a případně i členové výboru v momentě, kdy objeví pro výbor relevantní materiál legislativní i nelegislativní povahy, na něj upozornili a vzedmuli o něj zájem.

Martin Stránský: Chce držet nit, kterou zadal pan profesor Fanta. Je třeba nazvat modus operandi. Je třeba zadat vládě: co je pro vás krajina a v jaké je pozici v hierarchii hodnot. Pokud není definován celek, nejde přejít k detailům.

Alena Salašová – výbor by měl hodně sledovat vývoj metodiky hodnocení vědy. Obor ochrana krajinných území spadla do kategorie, která je hodnocena podle impaktu. Univerzity a instituce existují nebo neexistují podle tohoto faktoru. Toto je věc, která může odbourat informační platformu, která sbírá informace ke krajině. VÚKOZ je ohrožen.

Vladimír Dolejský vyjádřil souhlas. Materiály z vlády, které se budou více nebo méně týkat krajiny, se budou dostávat do výboru!! VÚKOZ přímo ohrožen není.

Jakub Hruška: Desítky miliard, které plynou do zemědělství míjejí otázku krajiny, soustředí se na produkční stránku věci. Měli bychom se podílet na definování několika základních cílů. Příklad Švédska – environmental goals. Měli bychom se pokusit vzít to nejjednodušší cestou s nejjednoduššími slovy. Máme tady čistou vodu? Asi úplně ne. A navrhnout sérii opatření. Všichni jsme zaryti v partikulárních problémech, je třeba to převrátit zpátky a vymezit 4 environmental goals a říct, že to chceme.

Josef Fanta – Příklad z Rakouska. U nás se žádá rovnou 100% dotací. V Rakousku 50% a potom se přidává a ubírá podle toho, nakolik byly splněny určité podmínky. **Je třeba zařadit do témat biodiverzitu.** Biodiverzita bude též obsažena v tématu krajiny.

Jiří Stonawski: Lesy jsou téma, které bylo dlouho terčem nebo středem zájmu ekologů, zemědělská krajina nikoliv. Na rozdíl od zemědělské krajiny jsou lesy (s odhlédnutím od regionálních problémů) v relativně dobré kondici. Případné požadavky na významnou změnu druhové skladby mají své mnohé limity. Například pionýrské dřeviny – mají pyl, který je agresivnější, než jiné pyly. Mělo by to tedy i následky pro zdravotní stav populace. Krajinné prvky v zemědělské krajině - co nebylo zničeno za období socializace zemědělství, to bylo téměř dokonáno v 70. a 80. letech 20. století. Dneska je vedle úbytku zemědělské půdy dalším významným problémem ztráta biodiverzity půdního prostředí v důsledku nedostatku organických látek (uhlíku), změny struktura půdy, nadměrná eroze půdy.

Vladimír Dolejský: krize v lesích je menší, než na zemědělské půdě.

Václav Zámečník – ve vztahu k ptákům používáme snímky z 50. let a poukazujeme na to, kolik polních cest mizí. Cíle se nakonec budou potkávat. Problémy, které zmiňují zemědělci – sucho – jsou nuceni s tím počítat jako ekonomickým faktorem. Je na nich, jestli se vydají na udržitelnou cestu, nebo to budou řešit jinak.

Jan Dušek: V legislativě bychom měli směřovat spíše k zjednodušení. Pravidla by měla být co nejjednodušší. V normativních opatření dneska trpíme naopak přílišným zjednodušováním. Pro tak složité přírodní ekosystémy se vymýšlejí jednoduchá řešení, která spíše škodí. V případě analýz navržených pro pracovní skupiny – chybí hodnocení efektivity. Nezabýváme se hodnocením účinnosti opatření, která děláme. Pracovní skupiny by se více měly věnovat tomu, jak hodnotit účinnost opatření.

Bořivoj Šarapatka: Několikrát zaznělo, že půda je ve špatném stavu, ale v názvu nikde není. Kde bude zařazena? V krajině? Ve vodě?

Vladimír Dolejský: V krajině.

Bořivoj Šarapatka: Jak budou doporučení produkovaná výborem závazná pro jednotlivé rezorty? Jsme schopni problémy pojmenovat, víme, jak to řešit, ale většinou narazíme na nepochopení rezortu.

Vladimír Dolejský: Výstup z tohoto výboru je doporučení, nikoli závazné. Ale ani závazná vládní usnesení nejsou vždy plně akceptována při implementaci.

Jiří Bendl: Pro uplatnění výstupu výboru je možnost se včas účastnit pracovních skupin, které připravují legislativní i nelegislativní materiály a rovněž v rámci standardního připomínkového řízení.

Největší pozornost je potřeba věnovat nevratným jevům – mizení druhů, endemitů, ztrátě biotopů, a ekosystémů. Kontaminace půdy a dnových sedimentů je rovněž významné téma. Je vhodné provést k tématu krajina, voda a biodiverzita aktuální SWOT analýzu. Pomohlo by to v množství problémů nalézt nejzávažnější úkoly a bránit tak včas nevratným jevům. Patří sem i invazní druhy – prevence je vždy lacinější než uvádění do původního stavu a nahrazování škod. Jsou určité jevy, které jsou strategicky a krizově velmi významné.

Vladimír Dolejský: Cítím potřebu říci, že i když zasedám v několika skupinách a sborech, zasedat v tomto výboru je pro mě velmi důležité. Vkládám velké naděje a přesvědčení, že práce a čas, který práci budete věnovat, nepřijde vniveč a doporučení, která vypracujete budou vládou vzaty v potaz. Já tomu opravdu věřím, kdybych tomu nevěřil, tak bych si Vás nedovolil pozvat.

Bořivoj Šarapatka: Je třeba zajistit, aby to nebylo smeteno na nějaké vyšší úrovni.

Martin Stránský: Jako bezprostřední úkol je SWOT analýza, je ale třeba definovat její obsah daleko přesněji, s tím souvisí katalog cílových stavů krajiny.

3) Pracovní skupiny, jejich předsedové a nominace na členství:

Pracovní skupina pro ochranu biodiverzity

Základní návrh aktivit – primární cíl využít výbor pro posouzení aktualizace Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR na období 2015 – 2025. V několika krocích bude konzultován návrh struktury aktualizované Strategie (leden, únor), posouzení relevance stanovených cílů a jejich indikátorů (březen, duben) posouzení obsahu jednotlivých kapitol, a připomínky k finální verzi Strategie.

V rámci Strategie bude řešena i problematika ekosystémových služeb nebo problematika eliminace „škodlivých“ dotací pro biodiverzitu.

V rámci pracovní skupiny bude prostor pro řešení i jiných otázek souvisejících s ochranou biodiverzity, které se přímo netýkají přípravy nové Strategie.

Za členy pracovní skupiny konsenzem přijati: Karel Kříž, Jiří Stonawski, Václav Zámečník, Jiří Bendl,

Jiří Bendl: do pracovní skupiny budou dále nominováni někteří kandidáti, kteří se pro omezení počtu nemohli stát členy vlastního výboru.

JB navrhuje, aby se pracovní skupina věnovala i záchraně světové biodiverzity všemi různými cestami, které Česká republika může ovlivnit, jako je obchod (především dovoz) nebo výchova spotřebitele tak, aby nepožadoval zboží, které ovlivňuje ničení světové biodiverzity (především zboží a komodity vznikající na úkor světových pralesů nebo z oceánů).

Záměrem je, aby jedním z cílů bylo též zvyšování povědomí obyvatel v ochraně biodiverzity.

Konsenzem schválena na předsedkyni **Veronika Vilímková**.

Základní návrh aktivit – primární cíl využít výbor pro posouzení aktualizace plánu pro udržení biodiverzity. V základních 4 krocích konzultovat návrh struktury aktualizované strategie (leden, únor), potom posouzení relevance daných cílů (březen, duben) posouzení, a další.

V rámci strategie počítáme, že budu zahrnuta otázka systémových služeb.

Problematika eliminace „škodlivých“ dotací na biodiverzitu.

Jsou tam možnosti řešit i dílčí záležitosti a konkrétní opatření.

Za členy pracovní skupiny konsenzem přijati: Karel Kříž, Stonawski, Václav Zámečník, Jiří Bendl, ..

Jiří Bendl: do pracovní skupiny budou dále nominováni někteří kandidáti, kteří se pro omezení počtu nemohli stát členy vlastního výboru.

Navrhuje, aby se pracovní skupina věnovala i záchraně světové biodiverzity všemi různými cestami, které Česká republika může ovlivnit, jako je dovoz nebo výchova spotřebitele.

Záměrem je, aby jedním z cílů bylo i zvyšování povědomí obyvatel v ochraně biodiverzity.

Vladimír Dolejský: Ti, co nejsou členy výboru, dostali zprávu, že jsou žádání o externí oponenturu.

Pracovní skupina voda

Konsenzem byl schválen na předsedu pracovní skupiny **Jan Dušek**

Členy pracovní skupiny se stali: Karel Vrána, Josef Nistler, Jiří Klápště, Klára Salzmann, Jakub Hruška, Jiří Bendl,

Jan Dušek navrhuje, aby se skupina věnovala menšímu počtu vybraných témat a otázek.

Pracovní skupina pro krajinu

Konsenzem byl schválen na předsedu pracovní skupiny **Jiří Klápště**.

Jiří Klápště: Skupinu by chtěl pojmenovat spíš „pro krajinu“. V půdě se platí dotace i za poškozování, není to ale záměr, je v tom neochota jít proti zvyklostem. Stát nevhodně evropskými penězi např. podporuje poškozování půdy i vody. Vláda by s naším přispěním měla upravit zaběhané přístupy a řešit zásadní problémy. Skupina se bude scházet často. Cíle se budou nastavovat postupně.

Navržená témata: **Vize pro krajinu.**

Politika krajiny.

Implementace evropské úmluvy o krajině.

Tato tři témata budou jádrem. Primárně musí být úkolem vize a politika, to jsou základní principy, od kterých se bude vycházet.

Vladimír Dolejský: pracovní skupina vytvoří teze, doporučení. Souhlasí s přístupem soustředěným na tato tři témata.

Martina Pásková: Ve třech navržených cílech je vše i ve správném pořadí.

Vladimír Dolejský: mezirezortní skupina řeší pouze věci o úmluvě o krajině.

Alena Salašová: Zkusme vytvořit vizi krajiny, musíme analyzovat v jakém stavu krajina je. Začneme od vize, to bude úplně stačit.

Bořivoj Šarapatka: Na tvorbě materiálů v rámci pracovních skupin by měli participovat všichni – i zástupci i nevládních organizací – kteří mají zájem.

Vladimír Dolejský: Nevládní organizace jsou přizvány a jejich názor bude zohledňován. (vlastní výbor je však početně omezen, není možné, aby zde sedělo 70 lidí).

Tomáš Sklenář: Každý materiál do vlády jde přes rezorty, a proto je potřeba počítat se včasnou komunikací s nimi. V určité fázi přípravy je potřeba předložit materiál i širší veřejnosti.

Jiří Klápště: pracovní skupina vytvoří odborné vize, na kterých by se pak měla shodnout politická reprezentace.

Josef Fanta: Formulace hlavních témat bude muset vyjít i od úředníků, protože sedí uprostřed a vidí na obě strany. Měli by udělat první krok, který se doplní, okomentuje.

Jiří Bendl – konkretizované plány práce by měly být připraveny před dalším jednání Rady vlády pro udržitelný rozvoj. *(původně uvažované jednání v prosinci bude až v lednu dle časových možností premiéra. Návštěva Fóra udržitelného rozvoje prakticky umožní setkání členů výboru jinou formou 28. 11. 2014)*

Předseda výboru Vladimír Dolejský: Upřímně poděkoval za přijmutí nominací a za aktivity členů i za přítomnost na jednání.

4) Závěry:

Podklady pro celkový plán činnosti výboru bude sestaven na základě plánů jednotlivých pracovních skupin, které dodají předsedové pracovních skupin elektronicky na adresu Bendl.Jiri @vlada.cz. Termín do 12. ledna 2014

Další nominace do pracovních skupin budou doplňovány ve spolupráci tajemníka a předsedů pracovních skupin.

Pracovní skupiny se na schůzkách a komunikaci budou domlouvat samostatně.

Bude vytvořen dlouhodobý časový plán setkávání výboru v délce cca 3 hodin. Následně navržené termíny setkávání výboru jsou stanoveny na: 15.1.2015, 12.2. 2015, 12.3. 2015, 9.4.2015, 7.5.2015, 11.6.2015, 9.7.2015,

Zapsal: Jakub Rudý, Úřad vlády, Odbor pro udržitelný rozvoj

Ověřil a doplnil o následné informace: Jiří Bendl, tajemník Výboru pro Krajinu, vodu a biodiverzitu